

แสนสุขสมบูรณ์

<http://sansook.wikidot.com>

พดิ่งงานทดแทน

แสนสุขสมบูรณ์ เทศกาลกรกฎาคม ๕๒ ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๒

แนวความคิดที่แสนสุขสมบูรณ์ประสงค์ทำให้ได้
อยากทำให้ถึง ตั้งแต่เริ่มต้นกลุ่ม คืออยากจะทำ
อุปฐาก วัด และพระสงฆ์ในทุกๆ ด้าน ในฐานะเด็กวัด
สิ่งที่จำเป็นมากอีกอย่างที่วัดต้องคิดถึงนั่นก็คือเรื่องค่า
-ใช้จ่าย ซึ่งเขี้ยววัดใหม่ๆ คิดไม่ค่อย

เห็น คิดแต่ว่าพระท่านตัด
หมดแล้วทุกอย่าง เรายัง
ตัดไม่ได้ นั่นเป็นค่าที่ได้ยื่น
บ่อยมาก ซึ่งความหมายก็คือ
พระไม่ต้องการอะไร วัดก็
ไม่ควรจะต้องการอะไร
หากพระรูปไหน วัดที่ไหน
แสดงออกว่าต้องการ หรือ
อยากได้อะไร จะทำให้รู้สึก
ได้ตั้งคำถามว่า บวชมา
แล้วยังตัดไม่ได้อีก
หรือพลอยเป็น
เหตุให้เสื่อมศรัทธา
เพราะคิดว่า
พระไม่เคร่ง
อย่างที่เราคิด

ความรู้สึกอย่างนี้ไม่ได้เป็น
เฉพาะญาติโยมมองพระ
แม่พระผู้สอนก็มองพระเถระผู้
ใหญ่ในลักษณะที่ไม่แตกต่าง
กัน จำได้ว่าเคยได้ยิน ท่านอา-
จารย์จิตรกรเล่าให้ฟังว่าสมัย
ท่านเป็นพระนวกะ เพิ่งไปอยู่
วัดบึงลำภูวัน กับหลวงพ่
โสภณ ใหม่ๆ ได้ยินหลวงพ่
บ่นว่าเดือนนี้จะหาเงินที่ไหน
สักห้าพัน ท่านอาจารย์คิดว่า
หลวงพ่บวชมานานขนาดนี้
ยังคิดถึงเรื่องเงินอีกหรือ
พระผู้สอนผู้เริ่มเคร่งครัดทั่วไปก็จะคิดได้ไม่ไกลกว่า
ที่ท่านอาจารย์จิตรกรคิดนัก กว่าที่จะเข้าใจ ก็โน่น เป็น
เจ้าอาวาสเองนั่นแหละ คราวนี้ละ ค่าน้ำเอย ค่าไฟเอย
ค่าเดินทางเอย ค่าซ่อมโน่น สร้างนี้ สุ่ม รุม เข้ามาหา
หากเป็นผู้มีบารมี มีวาสนา เรื่องเหล่านี้มันก็เป็น
เรื่องเล็กๆ จ้างคนขับรถเดือนละครึ่งหมื่น ไร่ประ-
จำวัดก็ยังไหว หรือมีบารมีมากกว่านั้น จะทำอะไร
จะเดินทางไปไหนมาไหน ไม่ต้องกังวลเรื่องค่าใช้จ่าย
ญาติโยมจัดการ จัดหาให้หมด นั่งเครื่องบิน สะดวก
สบาย ไม่มีโอกาสหรือจำเป็นต้องนั่งรถไฟ ให้มาเพียง
ขายไก่ย่างทำแสดงกริยา ทำทางไม่สุภาพ เวลาพระ
หลบไปนั่งที่ว่างๆ ที่ไม่ได้ใช้เตรียมไว้ให้พระ รถไฟ
ที่รัฐบาลไปสร้างหนี้มาให้คนรากหญ้า ฟ้าบ้านอา
นั่งฟรี

ย้อนกลับมาที่ผู้บารมีน้อย หรือยังเริ่มสร้างละทีนี้
จะทำอะไรที่คิดขึ้นคอ จะเดินทางไปไหนบางครั้ง
โชคดีหน่อยมีโยมใจดีเป็นผู้ชายขับรถส่งไปให้ แต่
ปัญหาที่ตามมาก็คือไม่ค่อยจะอยู่ในโอวาทสักเท่าไร
ส่งไปนะได้ แต่พระเผลอก็ไปเมา ไปเกร่ ค่าใช้จ่าย
ต่างๆ วัดต้องควักกระเป๋า คุ้มบริจาคจ่ายเองหมด
เงินเขี้ยววัดก็ยิ่งน้อยอยู่ เงินเหลือกลับมา หากบอก

ให้จัดทำบัญชีให้ เพราะจะได้ทราบว่าใช้จ่ายไปเท่าไรเท่านั้นและเป็น
อันไม่ถูกก็เลยคนขับรถ อันนั้นถือเป็นเรื่องปกติธรรมดา ถ้าจะให้
ประหยัดก็ไปกับโยมผู้หญิงซึ่งส่วนใหญ่มั่นใจบุญและดีใจที่ได้มี
โอกาสไปกับพระ มาทั้งรถมาทั้งน้ำมัน ค่าขนม น้ำปานะ แถมด้วย
เรื่อง จุกๆ จิกๆ แบบผู้หญิงให้พระหนุ่ม พระหลวงตา ที่ไม่เคย
แต่งงานได้ศึกษาเรียนรู้ ไปถึงจุดหมายก็อยู่วัดปฏิบัติธรรม ไม่
เกลียดถลัน นั่นคือส่วนดีทางเศรษฐกิจ แต่ส่วนเสียก็เริ่มตามมา
เริ่มจากเสียงซุบซิบนินทา จากคนวัด จากพระเถระ
กระจายออกไปเป็นวงกว้างออกไป
เรื่อยๆ โดยไม่จำเป็น

ก็เข้าใจอยู่
ว่าสรรเสริญ
นินทาเป็นเรื่องของ
โลภธรรม แต่บางครั้งก็อด
หัวนโหนก และสลดใจไม่ได้
สรุปว่าหากบารมีน้อย อยู่กับ
ผู้ชายก็มีปัญหาเอย อยู่กับผู้-
หญิงปัญหาก็มีอีกอย่าง อยู่กับ
เด็กก็โดนตำหนินินทาเกิดปัญ-
หาไปอีกอย่าง ซึ่งพระและวัด
จัดการอะไรได้ไม่มากนัก
ต้นปัญหาหลักๆ ก็คือ "บารมี"
อันเป็นที่มาของรายได้ นั่นเอง

แสนสุขสมบูรณ์พยายามทำ ก็คือ
การช่วยลดรายจ่าย ช่วยเพิ่มราย-
ได้ให้พระเถระท่านอยู่ได้อย่าง
สบายกว่าที่เป็นอยู่ ค่าใช้จ่ายของวัด
บึงแสนสุขส่วนมากจะอยู่ที่ค่าไฟฟ้า
โดยเฉพาะจากเครื่องสูบน้ำ จึงตั้ง-
ใจทำโครงการหาพลังงานทดแทนที่
สามารถผลิตไฟฟ้า โดยมีค่าใช้จ่าย
ในระยะยาวนานที่สุดให้กับวัด
ระยะแรกได้จัดการติดตั้งเครื่องตั้ง
เวลาเพื่อให้เครื่องสูบน้ำทำงาน
เฉพาะเวลาที่ไฟฟ้าราคาถูก ผลที่
ออกมาก็พอประหยัดไฟลงไปได้
บ้างเล็กน้อย เมื่อได้พิจารณาถึง
ความเป็นไปได้ที่จะหาวิธีอื่นๆ

ที่ให้ผลสูงสุด ก็พอดีได้ข่าวจากเว็บไซด์วัดอภัยคีรี ที่แคลิฟอร์เนีย
อเมริกา www.abhayagiri.org ที่นั่นผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสง-
อาทิตย์ แล้วส่งเข้าไปที่สายส่งของการไฟฟ้า ตอนกลางคืนก็ใช้ไฟ
ฟ้าของการไฟฟ้า หน่วยไฟฟ้าที่ผลิตได้ก็หักลบกันกับหน่วยไฟฟ้า
ที่ใช้ไป ด้วยวิธีนี้วัดก็ไม่เสียค่าไฟฟ้า และไม่ต้องดูแล แบตเตอรี่
เก็บไฟอีกด้วย นับว่าเป็นเรื่องที่เหมาะสมกับเวลา และ จุดประสงค์
ของแสนสุขสมบูรณ์ จึงได้หาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อดูความเป็น
ไปได้ ที่จะทำระบบใกล้เคียงกับวัดอภัยคีรี

เมื่อเริ่มถึงจุดนี้ ก็ต้องย้อนกลับไปทีเรื่องบารมีอีกเหมือนเดิม
รัฐบาลไทยไม่ได้มีการสนับสนุนอะไรในเรื่องนี้มากนัก ติดต่
ไปการไฟฟ้าฝ่ายผลิตเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ คำตอบก็คือ
เจียบ ติดต่ไปยังมหาลัยใกล้เคียง คำตอบก็ไม่ต่างกัน คือ
เจียบ ติดต่อบริษัทขายผลิตภัณฑ์ได้รับการตอบรับดี แต่พอรู้
ว่ายังไม่ถึงงบประมาณ คำตอบต่อมาคือเจียบ การที่จะได้
คำตอบ ไม่ว่าจะเรื่องราคา หรือความรู้ จะต้องมีลูกเล่น
มีเทคนิคถึงจะได้อะไรมานิดๆ นั่นแหละถึงเข้าใจว่าบารมีของเรา

กิ่งต้นคสมผลิตไฟฟ้า
วัดในวิสัยทัศน์ของ
แสนสุขสมบูรณ์

ยังต้องสร้างให้เพิ่มอีก จึงได้ติดต่อไปยัง ดร. เดเร็ก เอ็ดเดอร์ จากมหาวิทยาลัย Gothenburg สวีเดน เพื่อหาความเป็นได้ที่จะหาความสนับสนุนจากต่างประเทศ ผลที่ออกมาคือความรู้ที่เพิ่มขึ้นว่าเทคโนโลยีไม่มีปัญหา ปัญหาของเราคือเรื่องงบประมาณ

ทำไมต้องหาพลังงานทดแทน

85 % ของการผลิตไฟฟ้าของประเทศไทยอาศัยเชื้อเพลิงฟอสซิล เช่นถ่านหิน น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ ซึ่งเป็นเหตุหลักอย่างหนึ่งที่ทำให้เกิดภาวะเรือนกระจกทำให้เกิดภาวะโลกร้อน ในอีกสิบปีข้างหน้า ความต้องการไฟฟ้าจะเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าแต่ความตื่นตัวในการพัฒนาสนับสนุนเพื่อแก้ไขปัญหาภาวะโลกร้อน ของประเทศกำลังพัฒนา อย่างไทยเรานับว่าค่อนข้างน้อย หากเปรียบเทียบกับประเทศในตะวันตกและแอฟริกาใต้

การลดค่าใช้จ่ายเป็นเหตุหนึ่งของการหาพลังงานทดแทนมาใช้กับวัดก็จริง แต่สาเหตุที่แสงสุขสมบูรณ์ให้ความสำคัญ ยิ่งกว่านั้นก็คือ การที่จะทำให้วัดเป็นแหล่งเล็กๆ ที่จะนำเสนอ ให้ความรู้ และเป็นตัวอย่างในการให้มีการใช้พลังงานทดแทน เพื่อลดมลภาวะให้กับโลก ให้กับชุมชนท้องถิ่น และในวงกว้างขึ้นไป พร้อมๆ กับการพัฒนาวัดให้เป็นสถานที่ที่มีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย สะดวกสบาย ในการปฏิบัติธรรม ผ่อนคลายจากความวุ่นวาย ในชีวิตประจำวันของชุมชนคนเมือง

“เย็น สงบ สบายๆ ปฏิบัติธรรมสบาย ค่าน้ำไฟเป็นศูนย์ ในเวลา 3 ปี” นั่นคือสิ่งที่มองเห็นและเป็นได้ แต่ต้องอาศัยบารมีของคนในกลุ่มรวมเข้าด้วยกัน สิ่งที่ดีว่าอยากทำได้มากที่สุดคือ วัดไม่ต้องจ่ายค่าไฟฟ้า ไม่ว่าจะด้วยการเปลี่ยนหลังคาพระอุโบสถให้เป็นกระเบื้องพลังงานแสงอาทิตย์ หรือ มีกังหันผลิตไฟฟ้า ให้เพียงพอใช้จ่ายภายในวัด หากจะถามว่าคุ้มค่าในการลงทุนหรือ

เปล่า ก็คงต้องตอบว่า หากมองในเชิงธุรกิจก็ไม่คุ้ม แต่หากมอง ในเชิงเสริมบารมีทาน ก็เป็นเรื่องของการลงทุนให้เป็นบุญที่คุ้มค่ายิ่งนัก เพราะอะไรหรือ เพราะว่าเป็นธรรมเนียมแต่โบราณมา การทำบุญถวาย เทียน ประทีป โคมไฟ เพื่อให้แสงสว่าง ถูกัน ว่าเป็นการส่งเสริมความสว่าง เพื่อให้ เกิดความสว่างของปัญญา ซึ่งนิยมปฏิบัติกันมาจนเป็นประเพณี เมื่อความเจริญของโลกของสังคมเปลี่ยนไป เทียนและโคมไฟก็กลายเป็น หลอดไฟฟ้า ค่าไฟฟ้า จาก หลอดไฟฟ้าธรรมดา ก็เปลี่ยนไปเป็นหลอดประหยัดไฟเมื่อภาวะโลกร้อนเริ่มส่งผลกระทบต่อมนุษยชาติ ผลกระทบที่จะก้าวไปอีกระดับหนึ่ง แหล่งพลังงาน เพื่อแสงสว่าง ถวายเป็นสังฆทานแก่งสงฆ์

แสงสุขสมบูรณ์ พนคือถวาย

เพราะการสนับสนุนจากภาครัฐไม่เหมือนในยุโรป หรืออเมริกา อีกทั้งราคาวัสดุอุปกรณ์ไม่ใช่เรื่องเล็ก ทุกอย่างเกี่ยวกับไฟฟ้า พลังงานแสงอาทิตย์ หรือกังหันลมดูเหมือนเหมือนว่าเป็น ของใหม่และไม่น่าจะเป็นไปได้ ทั้งที่เป็นเรื่องธรรมดาของทางตะวันตก และ แอฟริกาใต้ ซึ่งหลังคาโซลาร์เซลล์หาได้ไม่ยาก กังหันผลิตไฟฟ้า ก็มีอยู่ทั่วไปจนเป็นที่ชินตา แต่กระนั้นหลายคนก็ยังอดสงสัยไม่ได้ว่ากังหันตั้งไว้ทั่วไป ว่าเขามีไว้เพื่อไร ทำแล้วจะคุ้มค่าหรือเปล่า ขอติมีอย่างไร ขอเสียมีตรงไหน

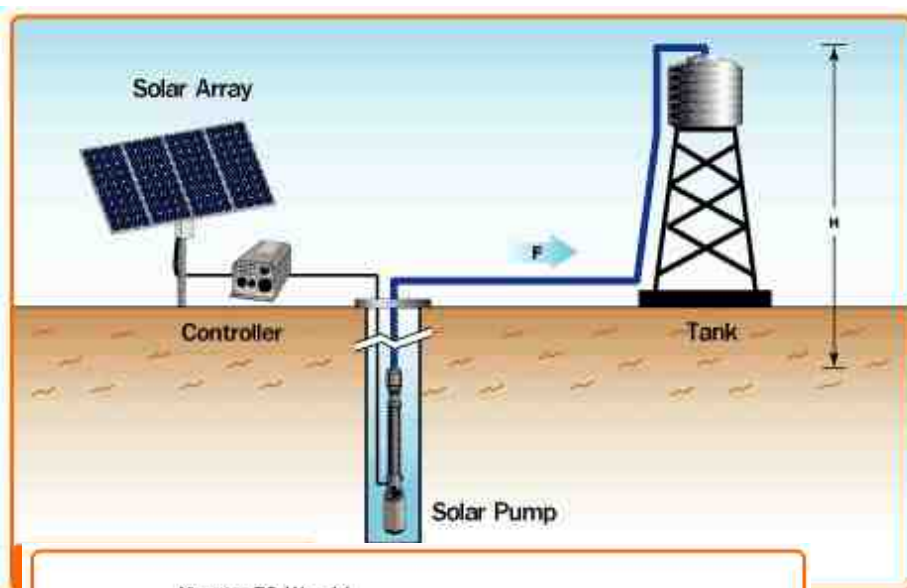
โครงการจะดำเนินการอย่างไร

ในฐานะเด็กวัดกลุ่มเล็กๆ แม้จะเห็นความเป็นไปได้และมั่นใจ แต่แรกก็หาได้ประมาณไม่ จึงได้แบ่งโครงการออกเป็นสามระยะ เพื่อเป็นการศึกษา และ ทดลองไปที่ละขั้นจากเล็กไปหาใหญ่ โดยแบ่งได้ดังนี้
ระยะแรก ผลิตไฟฟ้าสูบน้ำถวายเป็นสังฆทานแก่วัดบึงแสงสุข นครราชสีมา ราคาประมาณ 210,000 บาท
ระยะที่สอง ผลิตไฟฟ้าสูบน้ำถวายเป็นสังฆทานแก่วัดป่าไทยเจริญ บุรีรัมย์ ราคาประมาณ 210,000 บาท
ระยะที่สาม ผลิตไฟฟ้าที่เพียงพอทำให้ ศาลาพระอุโบสถ มีอุณหภูมิเย็นสบาย เหมาะแก่การปฏิบัติธรรมถวายเป็นสังฆทาน แก่วัดบึงแสงสุข นครราชสีมา ยังประมาณราคาไม่ได้

รายละเอียดโครงการระยะที่หนึ่ง

ผลิตไฟฟ้าเพื่อสูบน้ำให้วัดบึงแสงสุข วัดบึงแสงสุขมี
ระบบสูบน้ำใต้ดินจากบ่อลึก 100 เมตร
ระดับน้ำคืนตัวเต็มที่ 20 เมตร
วางเครื่องสูบน้ำไว้ที่ ระดับ 30 เมตร
สูบน้ำขึ้นถึงส่งความจุ 2,000 ลิตร สูง 13 เมตร
ส่งจ่ายทั่ววัดในพื้นที่ประมาณ 40 ไร่
ค่าไฟฟ้าที่ใช้ในการสูบน้ำประมาณเดือนละ 4,000 ถึง 6,000 บาท ซึ่งถือเป็นรายจ่ายหลักของวัด

หากเราสามารถหาเครื่องสูบน้ำที่ใช้พลังงานจากแสงอาทิตย์หรือกังหันผลิตไฟฟ้ามาแทนได้นั้นก็หมายความว่า เราถวายสังฆทาน เดือนละ 4,000 ถึง

ระบบสูบน้ำติดตั้งแอดอาทิษย์ของ Leonic

6,000 บาท ไปอีกประมาณ 25 ปี เพราะอายุใช้งานของแผ่นผลิตไฟฟ้าประมาณ 25 ปี

รายละเอียดของโครงการระยะที่สอง และระยะที่สามจะนำเสนอเมื่อใดทำโครงการ ระยะแรกสำเร็จแล้ว

เด็กอุ้มก้นผลิตไฟฟ้า หรือ ไฟฟ้าจากขบวนรถรางนเรศวรอาทิตย์

กัณฑ์ลมผลิตไฟฟ้า

ข้อดี: ผลิตไฟฟ้าได้ตลอดทั้งกลางวันกลางคืน, วัดป่าไทยเจริญ อยู่บนเนินเขามีกำลังลมที่ดี, ดูเด่นและสง่า ช่วยส่งเสริมความรู้สึก ถึงความสำคัญสาธารณะในเรื่องโลกร้อน

ข้อต่อ: วัดบึงแสนสุขเป็นที่ราบสูง มีแรงลมไม่สม่ำเสมอ, ไม่ทราบราคาจึงตัดสินใจไม่ได้ว่าคุ้มค่าที่หรือเปล่า, อาจจะมีเสียงรบกวน

วิธีแก้: ยังไม่ทราบเพราะยังไม่มีข้อมูล

ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์

ข้อดี: ติดตั้ง ดูแลรักษาง่าย, ราคากระบบที่เหมาะสมที่จะทดแทนระบบสูบน้ำเดิมได้ ราคาประมาณ 210,000 บาท, ไม่มีเสียงรบกวน, สามารถติดตั้งแทนหลังคากระเบื้องได้ (ต้องใช้แผ่นผลิตไฟฟ้าชนิดมุงหลังคา เช่น Sunslate), หากติดตั้งกับพื้นอาจเกิดความเสียหายเรื่องขโมย

ข้อต่อ: ผลิตไฟฟ้าได้เฉพาะเวลากลางวัน, วัดป่าไทยเจริญ อยู่ในเขตการระเบิดหิน อาจจะทำให้แผ่นผลิตไฟฟ้าเกิดความเสียหายได้

วิธีแก้ไข: เพิ่มความจุถังเก็บน้ำ, วางระบบท่อส่งน้ำภายในวัดใหม่เพื่อป้องกันการรั่วของน้ำ

โครงการระยะแรก และระยะที่สอง จะเป็นโครงการ ที่ใช้เพื่อเป็นการศึกษา รวมทั้งเป็นสื่อโฆษณาให้เกิดความมั่นใจว่าโครงการระยะที่สามสามารถทำได้ และได้รับผลคุ้มค่า หากทั้งสามระยะของโครงการนี้สำเร็จ วิสัยทัศน์ก็สำเร็จตามความมุ่งหมาย

แผ่นกระเบื้องผลิตไฟฟ้า Sunslate

งบประมาณมาจากไหน?

สำหรับเรื่องงบประมาณคงมาจาก เด็กวัด และผู้มีจิตศรัทธาทั้งหลาย ที่เห็นว่าโครงการนี้เป็นโอกาสทำบุญสั่งขทาน ถวายพลังงานและแสงสว่างแก่สงฆ์ แต่ไม่ประสงค์จะให้เป็นการเรียกราย บอกบุญ แจกซอง

ทำไมต้องทำที่วัดบึงแสนสุข

แสนสุขสมบูรณ์กำเนิดขึ้นที่วัดบึงแสนสุข เพื่อเป็นการตอบแทนวัดและอาจารย์ จึงพยายามจะพัฒนาวัด ซึ่งเป็นวัดป่าตั้งอยู่ใกล้เขตชุมชนใหญ่ ห่างจากตัวเมืองไม่ถึง 5 กิโลเมตร ให้เป็นวัดที่เหมาะสมแก่การปฏิบัติ เป็นแหล่งพักใจกับคนในสังคมเมืองให้มากที่สุด พร้อมกับลดค่าใช้จ่ายในการดูแล บริหาร จัดการ ในระยะยาว ให้ลงให้เหลือน้อยที่สุด

สนใจที่จะร่วมโครงการ-ต่อบตาพรายตมเอ๊ยด

ประเทศไทย

ศิริลักษณ์ อูไรล่า
email: sansook.somboon@gmail.com
มือถือ: +66 (0)8-3031-7236
http://sansook.wikidot.com

England

ยพมา มาลาศิลป์
mobile: +44 (0)78-5442-1853
อุทินันท์(ปู) วรรณวงษ์
mobile: +44 (0)78-2806-3979
mobile: +44 (0)78-8307-1299

Switzerland

Soawalee Fässler
mobile: +41 (0)79-750-8151

Sunetra Sarabuddhi
email: sunandsand@hotmail.com
mobile: +44 (0)78-3817-0814

Sweden

Derek N. Eder
email: derek@stenljus.se
mobil: +46 (0)704 915 714
www.stenljus.se

Arom(noi) Kahan
email: noik@inbox.com
Mobile: +44 (0)79-0637-0998

เดินตามหลวงอา

โดย หลวงอา

แสนสุขสมบูรณ์ จดหมายยาวจากเด็กวัด

ตอนที่ 8 รักษาศรัทธากันไว้ด้วยปัญญา

หลวงอา นั่งมองทุกครั้งที่มีงานที่วัด โดยเฉพาะในวันสำคัญที่คนจะมาเยอะกว่าทุกวัน นั่งดูจนเป็นที่ชินตาว่าในวันเช่นนี้จะมีคนที่ปกติก็ไม่ค่อยได้มาวัดแต่เห็นเป็นวันสำคัญก็ตั้งใจจะมาทำบุญเอาฤกษ์ เอาชัยกับเขา เสียบ้าง ซึ่งก็เป็นเรื่องธรรมดาเมื่อคนเราไม่เคย ไม่คุ้น กับที่ไหน จะเดินจะเห็น จะลุกจะนั่ง ก้าวไปก้าวมาจะ รู้สึกประหม่า เยอะเขินไปเสียหมด โดยเฉพาะต้องมาวัดแล้วด้วย อากาการก็ยิ่งจะแสดงชัดเจนขึ้นจนกลายเป็นเงอะงะ เก๋ๆ กังๆ เก้งก้าง จนเสียบุคลิก

นักทำบุญมือใหม่นี้มักจะมาช้ากว่าคนปกตินิดหน่อย หลวงอาไม่ทราบสาเหตุจริงๆ ว่าเพราะอะไร และก็ไม่เคยถาม แต่เข้าใจด้วยสามัญสำนึกของอดีตคนทางวัด และที่ฟังๆ คนเขาว่าต่อๆ กันมาว่า เหตุผลแรกก็คือ ตะวันมันขึ้นเข้าไป วันหยุดทั้งที่อยากจะทำบุญ พระอาทิตย์กลับไม่ค่อยเป็นใจ ก็เลยได้ขอร้องเสริมเข้าไปว่า จะมาเข้าก็ไม่ทราบจะไปทำอะไรอยู่ตรงไหน ไปนั่งอย่างไร คุยกับใคร จะไป ชักกิ้ง พลอร์ 'soul mate' ี่สาวๆ ก็ไม่ค่อยจะไปวัดเหมือนสมัยเกาก่อนตอนโยมพ่อ เป็นวัยรุ่น เพิ่งมารู้ตอนบวชแล้วว่า สาวไหนหลงมากก็จะถูกยายๆ เข่มม จนอยู่ไม่ติดวัด เหตุผลประการต่อมา ก็คิดว่าไปเข้านักพระกับบ่นเรื่องโน่นเรื่องนี้ หรือไม่ก็ประกาศเรียกรายสร้างโน่นสร้างนี่ ทำบุญนั่นทำบุญนี่ ตั้งคำถามของคนที่เขินอายน้อยอายอย่างเราหรือก็ไม่ค่อยจะมี คาเหลาค่าบุรี ยังไม่ค่อยจะมีเหลือชื่อ จึงไม่ค่อยจะอยากไปนั่งทนฟังนัก ก็เลยตัดสินใจว่าไปสายสักนิดให้เขาทำอะไรกันให้เสร็จเสียก่อนเราค่อยไปแจมตอนท้ายๆ ให้ได้กรวดน้ำรับพร “เสสังมังคะลา กินข้าว กินปลา ยาจากมี” เป็นสังกะสี หรือเผื่อโชคคิดคนได้คิ้วหน้าไม่โกยกับข้าวลงตระกร้าหมัดก่อน ก็จะได้ท่อนงขนม ตามเปรี้ยวแกงจืดติดปิ่นโตกลับบ้านประหยัดคากับข้าวมีตังค์เหลือไว้ซื้อบุหรืหรืออีกของ เหตุผลอีกประการนะหรือ จะเอาเรื่องหน้าตาดีๆ หล่อๆ ไปวัดเซาะๆ เป็น

เกณฑ์ชักจูง ผลักดันและตัดสินใจไปนะก็คงไม่เข้าข่ายอีก จะสาธยายว่าหน้าตาเป็นอย่างไรก็อาจกระจก ตอกย้ำปมให้ตกต้อยต่ำลงไปอีก สรุปว่าไปวัดสายๆ นั้นแหละเหมาะกับสถานะทั้งทางสังคม การงาน และศรัทธาแล้ว

เหตุผลที่ยกมานั้นเป็นส่วนหนึ่งของเหตุไปวัดสายทั้งจากประสบการณ์ตรงและได้ยินได้ฟังมา ส่วนนักทำบุญมือใหม่ท่านอื่นๆ อาจจะมีเหตุผลที่แตกต่างในรายละเอียด ปลีกย่อย แต่คงพอสามารถ categorize ให้อยู่ใน category เดียวกันได้ จะให้คำจำกัดความว่าเป็น นักบุญมือใหม่ หรืออะไรก็สุดแท้แต่จะเรียก

ก็เพราะไม่ค่อยได้คุ้นกับวัดแม้จะเกิดมาเป็นได้รับประทับตราใน Census สำมะโนครัวว่านับถือพุทธศาสนา เรื่องวัดๆ าวๆ ศาสนง ศาสนาก็เลยไม่รู้จำได้แต่ว่าไม่เชื่อ อยาลบลหู สิ่งศักดิ์สิทธิ์มีจริง ก็เลยติดมาความประหม่า ความกลัว ไม่ว่าจะเป็นศาลตามถนน ต้นไม้ รูปปั้นอะไรดูขลังๆ รวมไปถึงพระ รวมไปถึงวัด ไหว้ได้ก็ไหว้ก่อน แต่ไม่รู้ว่าถูกหรือควรจะทำอย่างไร เพราะประหม่ากลัวอย่างนั้นก็จึงมาสายๆ แล้วยองๆ เขาด่านหลังศาลา ใจหนึ่งก็อยากจะไปถวายกับมือและต่อหน้าท่านพระอธิการเจ้าอาวาส แต่มองดูของบนโต๊ะ และในถาด เปรียบเทียบกับของในปีนโต ตระกร้าเราก็ถอดใจ เพราะความละเอียดประณีตมันสูงของผู้พิน ผู้หมวดคุณหญิงคุณนายเขาไม่ได้ ครั้นจะไปยกถวายพระท่านก็ดูจะเป็นจุดเด่นเกินไป ขำมันสั้น ก็เลยถ่อมเพราะจนด้วยเหตุผล ยกปีนโตและถังกอบแกบกับข้าวขึ้นหัวไป อธิฐานเจ้ากรรมนายเวร นิพพานตามแต่จะนึกได้ นึกหันเสร็จแล้วก็เหลียวซ้ายแลขวาจะวางตรงไหนดี เอาละตรงนี้จะละนะคงไม่เป็นไร....

“อย่า...!” เสียงคนตะโกนมาดังลั่น ในความรู้สึกว่าดังชัดเจนกว่าไมโครโฟน จากเครื่องเสียงอู๊อ้ออของวัดนิดหน่อย

กลุ่มวิงแองดาร์กำลังประมณอาหารพรแส

โอ๊ยโหย...ตักกะใจ นึกว่าใครจะกอบมาตรกรรม หรือกำลังสร้างเหตุเภทภัยใหญ่หลวง เป็นผู้ก่อการร้ายในวัด จึงหันไปดูก็เห็นคนแต่งตัวเหมือนผู้ทรงศีล ชุดเหลืองบ้าง ชุดขาวบ้าง แลแล้วแต่กรณี จ้องตางมึงตัง มาทางเรานี้ ไม่น่าใจ เพราะไม่ได้คิดว่าตัวทำอะไรผิด จึงหันซ้ายแลขวา เอ...ก็เรามีเราอยู่คนเดียวอยู่ตรงนี้ เขาตะโกนห้ามเรานี้ ทว่า เราก้อคิดอะไรทว่า? เสียง ก้าซบดๆ แข็งๆ ที่อู๊ ทับซอน เสียงตะโกนฟ้าผ่าเมื่อที่มู้อีกว่า “พระรับพระเคนแล้วห้ามจับ” แต่ได้ยินว่า “พระรับพระเคนแล้วห้ามจับ ไม่วู้ไร ไรทำ บือจริงๆ” หรือบางครั้งก็คำสุภาพกว่านี้แต่เพราะแสดงอาการหัวเสีย และกริยา ท่าทางที่ไม่เป็นมิตรจนถึงขนาดว่า

มาแย้งกับข้าวไปจากมือเรา พร้อมกับให้ความรู้ ที่เรายังตั้งตัวรับไม่ทัน เรื่องวัด เรื่องพระ อด ๆ ๆ ก็มี รวมทั้งคนที่ได้ยินก็หันมาจ้องเราเป็นตาเดียวกัน

ผลที่เกิดกับนักทำบุญมือใหม่ นะหรือ หน้าซีด ขาสั่น ปากสั่น มือไม่เย็นเจิบ ตื่นะหัวใจไม่วายตายเสียก่อน ก็เพราะก่อนจะมาก็อย่างบอกตั้งแต่ต้นว่าประหม่าๆ กล้าๆ กลัวๆ แต่ตั้งใจจะทำดีสักวัน เจอแบบนี้เข้าไปนึกเสียตาย “ไม่นานมาวัดเลยกู” บ่นกับตัวเองในใจเลยไม่มีใครรู้ว่าคำว่า “กู” มันไม่สุภาพ ผินใจยิ้มแหยๆ ยอมรับชะตากรรม วางอาหารเสร็จ เดินขยัดๆ เป่ ๆ ออกจากศาลา กลับบ้าน จะอยู่รับพรก็อายคน เพราะเมื่อคืนคนจ้องมาทางเราหมดเลย ก็เลยต้องจำใจกลับก่อนแต่ในใจคิดว่า “ดูหนูทำไม” “ความดีคนดีทำง่าย คนชั่วทำยาก เรายืนยันจริงๆ จะทำดีทั้งที ช่วยแต่เข้าเลย” “กูไม่มายอีกแล้วนี่” คิดในลักษณะนี้หรือใกล้เคียงสุดแล้วแต่ความรุนแรงของอารมณ์กระทบ หรือผลสะท้อนตอบรับ

นั่นคือสิ่งที่หลวงอา นั่งมอง มองมาตั้งแต่วัดบึงแสนสุข มองข้ามจังหวัดไปอุบลรัตน์บ้านนาชาติ วัดหนองป่าพง ข้ามประเทศข้ามทวีปไปถึงวัดอมราวดี เหตุการณ์ลักษณะอย่างนี้ก็ให้เห็นได้ไม่เคยขาด หากใครเจอเหตุการณ์อย่างนี้กับตัวเองก็ให้ทราบว่าเป็นเหตุประสพเคราะห์กรรมอันเดียวกัน จึงอย่าเพิ่งไปตีโพยตีพายเกลียดวัด เกลียดพระ เกลียดเจ้า หรือเสียใจเปลี่ยนศาสนาไปเลย

หลวงอาเคยพยายามแก้ไขมาหลายรอบ ไม่ว่าจะด้วยการเทศน์ การบอก การอธิบาย รวมไปถึงการดู เรื่องเหล่านี้หลวงอาดูเก่งกว่าหลวงตามอด หากใครไม่เคยได้ยิน ก็แสดงว่ามาวัดแล้วไม่เคยฟังหลวงอาเทศน์

หลวงอาดู และอธิบายว่าอย่างไรนะหรือ จะยกตัวอย่างจากบุพสิกขารรณมา ของพระอมราภิกษิต (อมโร เกิด) เป็นผู้รจนขึ้น ท้ายหนังสือบอกไว้ว่า เสร็จทั้งหมดในปิวอก พุทธศักราช 2403 นับเป็นปีรัชกาลที่ 10 ในรัชกาลที่ 4 ซึ่งถือว่าเป็นตำราในพระพุทธศาสนาชั้นอรธกถา ว่าด้วยวิธีประเคน บางส่วนให้ฟัง ท่านกล่าวไว้ตอนหนึ่งว่า “ถ้าแลบาตรวางอยู่บน เชิงบาตร ไม่มีอาลัยบอกให้สามเณรถือเอาแล้ว ฟังรับประเคนเสียใหม่ ถ้ามีอาลัยอยู่วางบาตรไว้บนเชิงบาตร บอกให้สามเณรว่า จงถือเอาขนมหรือข้าวสุกแต่บาตรนั้น สามเณรล้างมือแล้วแม่ถือเอาสักครั้ง ถ้าหยิบลงในบาตรตนมือไม่ถูกข้าวสุกในบาตรตนเลย ก็ซึ่งจะรับประเคนอีกไม่มี”

จากตัวอย่างนี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ภิกษุให้ข้าวในบาตรแก่สามเณร สามเณรล้างเอาข้าวออกไป ส่วนที่สามเณรเอาไปนั้น เป็นของสามเณร ส่วนที่เหลือในบาตรยังเป็นของภิกษุอยู่ ไม่ต้องประเคนใหม่ แต่หากมีข้าวร่วงจากมือสามเณรลงมาในบาตรพระภิกษุ ให้ฟังประเคนใหม่ เพราะข้าวที่สามเณรหยิบขึ้นไปแล้วเป็นของสามเณร สรุปลงให้ดูใจความเข้าใจง่าย ๆ ก็คือ ตามพระวินัยแล้ว สิ่งไหนที่ประเคนให้พระแล้ว พระยังไม่สละ หรือละความเป็นเจ้าของ สิ่งนั้นยังไม่ขาดประเคนแม้จะมีใครมาหยิบมาจับมาตองก็ตาม

ตามธรรมเนียมวัดป่าของที่ประเคนแล้วท่านไม่ให้จับอีก เพราะให้เกิดความชัดเจน สิ่งไหนประเคนแล้ว สิ่งไหนยังไม่ประเคน ส่วนหนึ่งเพื่อกันว่าพระจะไปหยิบเอาของที่ญาติโยมยังไม่ได้ประเคนมาใช้ มาฉัน เพราะบางครั้งโยมนำมาวางไว้ตั้งใจจะถวายพระเถระ หรือครูบาอาจารย์ที่เขาศรัทธา แต่พระอื่น หยิบไปใช้ เสียก่อนทำให้เขาเสีย

คนที่ไม่คอยได้ใจจนบ่นต่อว่าของที่เขาให้หมาหรือจัดไว้ให้ไม่พอ ซึ่งแตกต่างจากคนที่ชอบให้ซึ่งคือแถมว่า ของที่เราให้ไปจนไม่หมด คิดถึงห่อของหรือห่อเรา รักษาครุฑธำกันไว้ รักษาภิกษุศรัทธาไว้ เพราะภิกษุศรัทธาเป็นของเนาของเทศน์ มันเป็นเหมือนไฟ ถ้าใช้มันเป็นมันก็ไม่ต่างจากปุ๋ยคุณสภาพดีที่ทำให้ต้นผัก กอไม่เจริญเติบโต เป็นเหมือนไฟที่ให้ดอกไม้อบอุ่น ให้โลกภายในโลกภายนอกเป็นอยู่ได้

ศรัทธาได้

การที่โยมเอาของมาวาง โดยไม่ได้ประเคน เราเห็นว่าเพิ่มขึ้นไหน เวลาพระมาตักอาหารเราประเคนให้ใหม่ก็ได้ การไปดู ไปไล่ คนมาใหม่ที่ตั้งใจมาทำบุญ ไม่ได้เกิดประโยชน์อะไร ทั้งตัวเราเอง ทั้งคนทำตั้งใจมาทำบุญ ไม่ได้เกิดประโยชน์อย่างยิ่งต่อวัดและพระเณร คนที่โดนตำหนิมากที่สุดก็คือหัวหน้าคณะหรือเจ้าอาวาส เพราะไม่ว่าใครจะทำอะไรในวัด หากไม่ถูกใจ หรือไม่พอใจ คนแรกที่ถูกตำหนิคือหัวแถว อันนี้รวมไปถึงหมาแมวที่อยู่ในวัดด้วย

หลวงอาอธิบายในลักษณะอย่างนี้ แต่ว่าความพยายามไม่ค่อยจะได้ผลในทางบวก จนทำให้รู้สึกว่ามันแก้มันเหลือวิสัยที่จะแก้ไข ทำให้คิดไปอีกว่าคนเราเชื่ออะไรยึดอะไรแล้ว มันเปลี่ยนยาก โดยเฉพาะอายุมากขึ้น เป็นไม่แก่ ยิ่งดัดยาก

การประเคนอาหารพระของแต่ละประเทศ แต่ละประเพณีก็ถือต่าง ๆ กัน ในบุพสิกขารรณาท่านกล่าวไว้ว่า การประเคนต้องพร้อมด้วยองค์ 5 จึงขึ้นใช้ได้

- 1. งามขุ ฌิมสุส ปุริสสุส อูจจารณมตต์ โทติ ของพอมัชฌิมบุรุษยกขึ้นได้
 - 2. ทตฺตปาโส ปญญาติ หัตถฺตาสปรากฺกุ
 - 3. อภิกาโร ปญญาติ นอมฺเขมาเฉพาะปรากฺกุ
 - 4. เทโว วา มนุสโส วา ตีรจฺจณคโต วา เทตี เทวดาหรือมนุษย์หรือสัตว์ดิรัจจณประเคนให้
 - 5. ตํ ปน ภิกฺขุ กาเยน วา กายปฏฺิพฺพฺุเรน วา ปฏิคฺคณฺหาตี
- ภิกษุรับของนั้นด้วย กายหรือ หรือด้วยของเนื่องด้วยกาย

รับประเคนพร้อมด้วย องค์ 5 นี้จึงขึ้น หรือถูกต้องตามองค์ประเคน

ตามธรรมเนียมไทยพระต้องจะรับจากภาชนะอาหารจากมือสิกา โยมผู้หญิงไม่ได้ ต้องใช้ผ้ารับ แต่ธรรมเนียมศรีลังกา ซึ่งพระไทยเราไปรับพุทธศาสนาต่อมาเป็นลังกาแล้ว การรับประเคนด้วยผ้าไม่มีปฏิบัติกัน หากใครเคยรับประเคนอาหารจากโยมผู้หญิงศรีลังกาแล้วจะเข้าใจ ตัวอย่างว่า โยมผู้หญิงยกหม้อแกง พระก็เอาผ้าวางรับ โยมก็วางหม้อแกง พระก็ดึงผ้าออก แต่เพราะหม้อแกงมันหนัก ก็เลยดึงยากนิดหน่อย ยังไม่ทันจะดึงผ้าออกได้ โยมก็ช่วยยกหม้อที่เพิ่งประเคนเพื่อช่วยให้พระยกง่ายขึ้น พระก็บอกว่า “That’s fine, ok...ok...no problemไม่เป็นไร โอเค โอเค โนพรอมแพม (ไม่ต้องช่วยยกนะ)” โยมก็ปล่อยมือ โดยเฉพาะเวลาที่บอกให้โยมปล่อยมือ โยมจะปล่อยแล้วยกมือออกห่างๆ หม้อแกง ทำทางเหมือนคนยกมือยอมแพ

พระก็เริ่มดึงผ้าต่อ มันทึงตึงยากเหมือน เดิม เพราะมันหนักนี้ โยมก็ช่วยพระด้วยการยกหม้อแกงนั้น อีก... ยืดๆ ยื้อๆ ยึกๆ ยักๆ กันอยู่อย่างนี้ สรุปรว่าเพื่อตัดปัญหา พระจับ หม้อแกงไว้ ถึงโยมสึกาจะจับไว้ อีกข้างแต่ก็ยกหม้อ แกงไม่ได้อีกแล้ว เห็นแล้วอดขำไม่ได้ จะเอาแรงงให้ถูกประ เเพณี ก็ดึงๆ ยกๆ ไม่จบกันเสียที

โยมศรีลังกาที่พอ negotiate พูดคุย กันได้ เหตุการณ์จะ ยิ่งเลวร้ายถ้าจะให้ โยมสึกาฝรั่งประเคน อย่างถูกต้องตามทำ เนียมไทยนี่บางครั้ง ก็เกลียดชั้หน้ากันไป เลย บางคนถามว่าผู้หญิงสภปรนนักหรือ ต้องเอาผ้ารับ บางคนก็เอาไปพูดล่อ ว่าพระเก็บกตอารมณทางเพศมาก แล้วเห็นผู้หญิง โกลผู้หญิง แล้วควบคุมอารมณตัวเอง ไม่ได้ เขามองไปอีกด้าน คนละด้านกับเรา

พระพุทธรศาสนาที่ ชาวโลกทั่วไปรู้จักจะเป็นของธิเบต จากองครະโรลลามะ เสียมากกว่าซึ่งธรรมเนียมของ ทางธิเบต นักบวชไม่ห่างจากญาติโยมเหมือนธรรมเนียม เถรวาทแบบไทยๆ ภาพองคร ะโรลลามะรูปโหว โยม ผู้หญิง ด้วยการกุมมือผู้หญิง จะเห็นอยู่ทั่วไป

สรุปเรื่องการประเคนนี้ว่า จะเห็นใครผิด จะเห็นใครถูก ก็ดูเอาพอประมาณ อย่าเอาเป็นเรื่องพาลให้อารมณเรา และ ผู้ใหม่ต่อวัดเกิดความขุ่นเคือง การพูดการเตือน คนอื่นด้วยคำ และกริยาที่ออกมาจากความขุ่นของ ในจิตของเรา ไม่เคยให้ผลดี ทั้งต่อตัวเราเอง และ ต่อ ผู้รับ เพราะผู้มันจะตกไปอยู่ที่เจ้าอาวาส และ หัวหน้า คณะสงข ให้คิดเสมอว่า ข้าวปลาอาหาร ข้าวของเครื่อง ใช้ที่คนมีศรัทธานำมาให้ นั้นหามาด้วยความยากลำบาก ทามาแล้วกว่าจะตัดสิน ใจให้ได้มันไม่ง่ายเลย แต่ตาม ธรรมชาติของจิตคนทั่วไป คนที่ไม่ค่อยได้ให้จะบ่น เสมอว่าของที่เขาให้มา หรือจัด ไว้ให้มันไม่พอ ซึ่งแตกต่าง จากคนที่ชอบให้ ซึ่งกลัวแต่ว่า ของที่เราให้ไปจะไม่หมด คิดถึงหัวอกเขาหัวอกเรา รักษาศรัทธากันไว้ รักซากิเลส กันไว้ เพราะกิเลสมันเป็น ของเนาของเหม็น มันเป็น เหมือนไฟ ถ้าใช้มันเป็นมันก็ไม่ต่างจากปุ๋ยคุณภาพดีๆ ที่ทำให้ต้นผัก กอไม้เจริญเติบโต เป็นเหมือนไฟ ที่ให้ความอบอุ่น ให้โลกภายใน โลกภายนอกเป็นอยู่ได้

เป็นพระสงฆ์ เป็นคนวัดคนวา การวางตัวนั้นไม่ง่าย คนเคร่งครัดโดยเฉพาะคนที่เพิ่งเข้าใจธรรมะใหม่ๆ หรือใจรักกลับใจ ก็อยากเห็นพระ เห็นคนวัดเป็น เหมือนในตำราที่เคยอ่านมาในหนังสือ ใจดี มีเมตตา สง่างาม อาจารย์ของเรา การปฏิบัติแบบเรา ถูกต้อง ไปหมด บางคนรู้ตัวว่าพระองค์ไหน เป็นหรือไม่เป็น พระอรหันต์ คนทุกคนมีปัญหา ก็อยากเห็นพระเป็น กันเองเข้าถึงได้

กลุ่มเจ้าเมืองดาปรมณเภาพรทครองพ่อคู่แม่โธ

สุภาชิตของคนโคราชที่หลงอาจำได้จากโยมพ้อมี ใจความว่า “แกงหม้อใหญ่ มันไม่ถูกปากทุกคน” การปฏิบัติเหล่านี้ยังนับว่าเป็นมรรคหรือทางเดิน จุดหมายปลายทาง ที่เรามุ่งหวังมันยังมี ระยะเวลา อีกพอสมควร อย่าถือเคร่งเอาเสียจนเครียด หลาของค์ หลายคน เข้าใจจะให้เคร่งแล้วไม่เครียด ซึ่งนับว่าเป็น แนวความคิดที่ดี แต่วิธีที่จะให้เป็น ให้ถึงนั้นไม่ง่ายนัก เพราะพอเราเคร่ง ก็เริ่มตัดสินว่าคนอื่นหย่อน และรอ จับผิดคนอื่นไปเสีย ทั้งที่ตั้งใจ และไม่ตั้งใจ จะคิดอะไร จะทำอะไร จะพูดอะไร ให้คิดให้ถี่ถ้วนก่อนเสมอว่า ตอนที่เรายังใหม่เราเคยเป็นอย่างไร หากเราเป็นพระ- อริยเจ้า เป็นพระอรหันต์เสียกันทุกคนแล้ว ปัญหา จุกจิกเหล่านี้ก็ไม่เกิดขึ้นเป็นแน่ ถ้าไม่พิจารณา อย่าง รอบครอบ เราจะกลายเป็นคนดีที่ไม่มีใครต้องการ ดีคนเดียวจริงๆ น่าสงสาร หรือน่าสมเพชดี

มุมมองที่ลืมมอง

โดย ตาดิ

ตอนที่ 1 ผันขม

แสนสุขสวัสดิ์..... ท่านผู้อ่านทุกท่าน ช้าน้อยผันอยากเป็นนักเขียนมาตั้งแต่เด็กแต่ไม่เคยลุกขึ้นมาเขียนอะไร จนวันนี้ช้าน้อยได้ขอโอกาสหลวงอากาศ มาเล่าเรื่องชีวิตบางส่วนของคุณไทยในอังกฤษ บางมุมมองที่ไม่เคยรู้ มีทั้งเศร้า เหงา ทุกข์ หรือ หัวเราะทั้งน้ำตา แบบถุย! ชีวิต หรือถ้าสุขก็ต้องแบบสุดขยด!ชีวิต คน ที่มาที่นี่มีหลายกลุ่ม ไม่ว่าจะนักเรียนจริงหรือนักเรียนปลอม ตามคู่สมรสมา มาเที่ยวแล้วกลับจริงหรือโดดทำงานต่อ แต่งงานกับฝรั่ง มาทำธุรกิจ มากมาย ลานแปดเหตุผล

ไม่ว่าจะอะไรก็ตาม ส่วนใหญ่คนที่ไม่เคยมาอังกฤษจะคิดว่าอังกฤษเป็นเมืองผู้ดี บ้านเมืองสะอาด สะอาด ชีวิตสวยหรู ทำงานได้ค่าแรงเยอะเยอะ แต่งตัวดี แต่พอมาแล้ว อยากจะร้องไห้กลับบ้าน ดังเรื่องของน้องเหมเหม สาวน้อยวัยยี่สิบต้นๆ ที่ครอบครัวฝากความหวังในมาชุดทองในลอนดอน โดยหารู้ไม่ว่า ทองมันโดนชุดไปเยอะแล้ว ไอ้ที่มีอยู่ก็ต้องแย่งกับชาวบ้านอีกนับหมื่น และที่สำคัญต้องเอา เครื่องมือมาบ้าง (พูดอังกฤษได้มีทุนสำรองมีความสามารถ และทนอดและอดทนได้ดี)

เหมเหมเป็นเด็กบ้านนอกแต่ก็เรียนจบปริญญาที่มาจากอังกฤษ เพราะครอบครัวมีหนี้สินก้อนใหญ่ มองทางไหนก็ไม่รู้ว่าจะปลดหนี้ได้อย่างไร จนกระทั่งวันหนึ่งคนในหมู่บ้านของเธอที่มาทำงานที่อังกฤษ กลับไปเยี่ยมบ้านและไม่ว่าเดือนหนึ่งหาเงินได้ห้าหมื่นกว่า ตามเรทหนึ่งปอนด์ เท่ากับ 55 บาท (แต่ก็ไม่ได้แล้ว ต้องทำงานหนักเหมือนเจ้าหญิง ค่าห้องเช่าที่เล็กเท่ารูหนูเดือนละ เกือบสามหมื่น ค่าเดินทางอีกเดือนละห้าพันกว่า ค่าอาหาร ค่าโน่นนี่ ก็ตกเกือบสี่หมื่นกว่า) มันทำให้ครอบครัวของเหมเหมคิดว่า ถ้าไปกู้เงินเข้ามาส่งให้ลูกสาวไปทำงานทำที่อังกฤษแล้วจะได้ปลดหนี้ไปเสีย ทุกข์ได้ เจ้านี่โชคดีที่มารีชานักเรียนและวิชาผ่านจลลย แล้วเจ้าก็ ผันหวานต่อไปว่า อีกไม่นานก็คงหมดหนี้ ท่านอยากทราบไหมว่า พอมาถึงที่โรงเรียนสอนภาษาทำให้รู้ว่า โดนฟันค่านายหน้าจากเอเยนที่เมืองไทยเป็นแสนคาร์ด ค่าอาหาร ค่าเช่าบ้าน แพงมหาศาล เงินที่เหลือก็ใกล้จะหมด งานก็ยังหาไม่ได้ แม้ว่าจะสมัครงานไปหลายสิบที่ก็ยังไม่มีใครเรียกไปทำงาน ผันหวานที่เคยคิดกลับกลายเป็นผันขมไปเสียแล้ว โชคยังมีที่มาเจอพี่จันทร์ พัดดอกไม้ และเพื่อนๆของแก

พี่ทั้งสองเหมือนนางฟ้าบนดินเพราะเป็นคนใจดี ใจบุญ ชอบช่วยเหลือผู้อื่นและชอบปฏิบัติธรรม ทั้งสอง ก็ช่วยกันหัดให้เหมเหม นวดแผนไทยแบบฝรั่ง ถ่ายทอดกันชนิดหมดเปลือก และช่วยกันหางาน ทั้งผลึกและดิน จนพอหางานได้บ้างแต่ก็ยังไม่มีงานประจำ ถึงแม้ว่าร้านนวดที่มี เป็นดอกุ่ เกิดในลอนดอน มาจะสองเดือนแล้วยังไม่มีงานสำหรับเหมเหม

ก็เพราะคนที่คิดมาชุดทองแบบเธอมีเป็นพัน เป็นหมื่นคน งานมันก็เลยไม่พอกับคน แม้ว่าเพื่อนๆ ของพี่ทั้งสองช่วยจ้างให้เหมเหมไปทำความสะอาดบ้านบ้าง เป็นพี่เลี้ยงเด็กบ้าง อย่างนั้น รายได้ก็เกือบจะไม่พอกับรายจ่าย ไหนจะต้องเก็บเงินต่อวีซ่า เรื่องส่งเงินกลับบ้านตัดทิ้งไปได้เลย นอนร้องไห้เกือบทุกวัน

ช้าน้อยก็เช่นกัน วันนี้ก็สิบปีแล้วที่มาอยู่อังกฤษ ผ่านมาแล้วทุกสชาติ น้ำตาเช็ดสองหัวเขา หัวเราะจนพุงกระเพื่อมทำงานตั้งแต่ ชัดกระได ไชรุส่วม ลอกท้อ แมคริว แมค้ำ หมอนวด คนสวน สารพัดที่จะทำได้ ท้อแต่ก็ไมกล่าถอย เพราะถ่าถอยก็อาจตกเหวได้ ยังดีที่ได้ก็ลายณมิตร ที่ดีหลายคน ได้ไปวัด ได้ขอคิดจากหลวงอากาศ ผ่านช่วงขาลง มาด้วยธรรมะของพระพุทธองค์

อยากฝากข้อคิดสำหรับท่านผู้อ่าน ที่อยู่เมืองไทยในภาวะเศรษฐกิจตกสะเก็ดและอยากมาทำงานเมืองนอก ให้ท่านคิดให้ดีๆ หาข้อมูลให้มากๆ ถามตัวเองว่าท่านพร้อมหรือไม่ มีเครื่องมือชุดทองอะไรบ้าง เช่น สื่อสารขั้นพื้นฐานได้ไหม ถ่าภาษาดี ทำงานได้หลายอย่าง มีประกาศนียบัตรนวด หรือความสามารถพิเศษอื่นๆ ที่แตกต่างจากคนอื่น แกะสลัก ผักผลไม้ มีความอดทนแค่ไหน อธิษาศัยเป็นอย่างไร ไม่ใช่ว่า อะไรก็ไม่เป็น ก็จบข่าว จะไปตายเอาดาบหน้า อาจจะตายจริงๆได้ หรือจะมารักกับฝรั่ง พวกหลอกหลงก็มีไม่น้อย ท่านอาจจะโดนหลอก ดังมีตัวอย่างให้เห็นมากมายจะไปหวังพึ่งใครก็ได้เพราะทุกคนก็ต้องดิ้นรนทั้งนั้น ตนแลเป็นที่พึ่งแห่งตน มองให้หลายมุม ไม่งั้นผันหวานของท่านอาจจะเป็นผันขม กับมุมมองที่ลืมมอง

ร่วมกันแซกขบขร
กับเด็กจืด

เชิญนำ
ขวดพลาสติก
เสื้อผ้า รองเท้า กระเป๋า
ของใช้เก่าสภาพดี
ร่วมทำบุญกับเด็กจืด

แสนสุข สัมบูรณ์
วัดบึงแสนสุข
ต. โพธิ์กลาง
อ.เมือง
จ.นครราชสีมา
30000
โทร: 08-3031-7236

